

hvad der virkelig udredes af Befolkningen til Statens Fornødenheder, ligesom det overhovedet derved bliver lettere at danne sig en rigtig Forestilling om, hvad de enkelte Institutioner kræve. Det har imidlertid overrasket mig fra flere Sider at høre dette beskrevet; at den ærede Rigsdagsmand for Holbøll Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke vilde føle sig tilfreds med den foreslaaede Forandring, det ventede jeg rigtig nok, thi det er jo et af hans egne kjære Børn, som her bliver noget ilde medtaget (Tscherning: Det er Finantsministerens!). Nei, det er den ærede Rigsdagsmand, som er Fader til det. Vi have ikke kjendt denne Posteringsmaade, saavidt jeg husker, før i Regnskabet 1860—61; tidligere har altid den samme Posteringsmaade været fulgt, som nu er fulgt, og den har ganske vist haft sine Mangler. Det, som det kommer an paa ved Finantslovens Opstillinger, er, at man kan faae at see, hvad der virkelig forlanges, men ved den Opstilling, som har været fulgt siden Finantsaaret 1860—61 indtil det nuværende Budget for 1863—64, fik man kun et feilagtigt Begreb derom. Der var navnlig optaget som Statsindtægter Ting, som i Virkeligheden slet ikke vare det, Ting, som havde deres Tilsvarende paa Udgiftsiden, altsaa rene Verfurposter. Dersom det ærede Medlem vil have en Forestilling om, hvilken Forvirring deraf kan fremkomme, vil jeg bede ham kaste Diet paa det preussiske Budget; der vil han kunne see, hvad en saadan Postering fører til, ligesom han ogsaa ved at kaste et Blik paa Forhandlingerne i de preussiske Kamre kan overbevise sig om den skadelige Indflydelse deraf. Naar man der taler om Militairbudgettet — det er jo en Gjenstand, som for Diebliffet er meget under Dmtale — saa søger man at skjule dets virkelige Størrelse ved at henvise til, at det kun udgjør saa og saa Meget af det hele Budget, men man tager da den hele Bruttoindtægt med, som ikke er den rene Statsindtægt; for altsaa at gjøre en rigtig Beregning over det Førstes Størrelse, maa man bortskuffe en Trediedeel af det Sidstes, og da først sammenholde dem. Jeg paa-skjønner den Virksomhed, som den ærede Rigsdagsmand har vist; han har med stor Udholdenhed og stor Lykke bidraget til, at en veko-

nomist Forvaltning meer og meer er trængt igjennem, og jeg kan derfor ikke nægte, at det undrer mig at støde paa en Virksomhed hos ham, som synes snarere at maatte lede til, at man vender sig bort derfra. Den ærede Rigsdagsmand htrede, at man burde opføre Udgifter og Indtægter saa store som muligt, men seer han da ikke, at jo større han gjør Indtægten, desto mindre bliver Udgiften? Man sammenligner jo dog sine Udgifter med sin Totalindtægt, idet man siger: den og den Udgift udgjør saa og saa mange Procent af min hele Indtægt, og jo større denne er, destomindre Betænkkelighed har man ved at gjøre Udgiften. Naar man kaster et Blik paa den Maade, hvorpaa Straffeanstalternes Konto er posteret, vil man see den store Fordeel, som det nu fulgte Posteringsystem hder. Jeg tør dristig paastaae, at der ikke er mange af det ærede Things Medlemmer, som have nogen klar Forestilling om, hvad vore Straffeanstalter i de senere Aar have kostet. Tager man Statsregnskaberne i Haanden, saa vil man ved at afdrage det, som er opført paa Indtægtsiden, fra det, som er opført paa Udgiftsiden — som jo er den Maade, hvorpaa man naturligst vil komme til at danne sig et Skjøn over denne Udgift — see, at for Finantsaaret 1859—60 synes Straffeanstalterne at have krævet et Tilskud af circa 136,000 Rb., for 1860—61 et Tilskud af 161,000 Rb. og for 1861—62 et Tilskud af 112,000 Rb.; men naar man fører over fra den ene Side til den anden, og fra Anmerkningerne fører op i selve Linien, hvad der skal føres over og føres op, saa bliver den virkelige Udgift for Finantsaaret 1859—60 165,000 Rb., for 1860—61 200,000 Rb. og for 1861—62 187,000 Rb.; det er i mine Tanker et Beviis for, hvor vigtigt det er ikke at adskille det, som naturligt hører sammen. Naar dertil kommer, at man fornuftigviis ikke kan opnaae noget som helst Reelt ved at foretage denne Adskillelse, og naar den staaer som noget aldeles Isoleret i det hele Budget, idet saavel dette Budgets Bygning, som ogsaa de andre Landsdeles Budgetbygning er af en anden Natur, saa er det, at jeg kommer tilbage til, hvad jeg sagde allerede i forrige Session, at enten skal man forandre